

פאזזה

עם דנה אוברזון

מיפה של עמידה עם בסיס חרוזי גמון, בעל דפנות מעוגלות וקוליים
משועבות, מעץ ומשולב ביון מנג'ה כגון פליז המיפה מרופדת סבך
"טוסקי" אפור-טרה, אפשרות להוספת ארונות ילדה מרופד יוני

"חדר שינה בעיניי הוא מקום של עזירה, של 'פאזרה', הוא גם סוג של מקדש - ספיריטואלי, הוליסטי, שלם."

ולחשאי את הבית מאחור. אם החיים בבית הם גלגל ענק, שינה היא התחנה שבה יורדים. כמו שאני אומרת לילדיי: גם כדי לעזור בחחנה של גלגל ענק, צריך להאט. כשאני מגיעה הביתה מיום מפורף, יש בי עדיין 70% אנרגיה אצורה שעלי להוציא בבית. אם לא אאט, לא אהיה מסוגלת לישון. האנרגיה הזו תיקח אותי לעוד סיבוב.

מקורות השראה

הכי מרגיע בעיניי, ואם היה אפשר, ריחיי לוקחת את הרוגע שלי לתוך חדר השינה - זה לישון במרזב. משהו שקשור באוויר, כשמה. מצד שני אני אדם של חורף, אוהבת להשאיר את הרגלי ואת כל החלונות פתוחים לרווחה בלילה. לתת באוויר הקר להיכנס כשאני מתחת לפוך. לא מודרניים, מודרניים לא עושה לי את זה. אני יכולה לראות במגוון מיטות נוקשות, נמוכות מאוד, בהררים ריקים - ולאחוב אחי הסגנון, זה כאלו קודש, אבל אישית, פחות מדבר אליו.

חדר השינה בבית ילדותה

היה לי חדר שינה הכי מפורף: מיטה שחורה בגינה. קיר מראה, שטיח אדום, כריות שוקתי, צהוב, שחור ואדום. היכול גיאומטרי, אבל שלי עשה לי אותה. והייתי שחפה מלאה לעיצוב. זה היה בגיל ההתבגרות. פילצות, חחרור שלי היה כולו עשפים - מכאי-מלא-מלא ג'ירפות, כפוקסיה, כחום ולבן. ושמיכה עם מלא-מלא-מלא ארנבים, בהרפס הפיר-חורתי.

מקדש טקס האטה

המיטה שעיצבה

המיטה היא כמו כרית גדולה. גב המיטה רחב מאד (2.40 מ') ומקיף אותה ככרית ענקית מרופדת בד אפור. מונחת עליה כרית גב ארוכה מבר יוקלים, שנותנת תחושה של עשירה. רגלי המיטה נראות כמו רגלי של פסנתר עץ עם פיקקים מפלז.

לכאוב כמיטה הזו, זה כמו לכאוב הביתה. למשהו נעדר פינות שמקבל אותך ברכות, שאין בו עיצוב יתר - כרית.

יש לי קשר אישי לכרית שלי, אני נוסעת איתה, לא משנה כאן. אני אוהבת כריות קטנות ונמוכות, ו'ויסטיבות' למטר, כמעט אין-כרית.

החלל שבו מצויה המיטה

חלל ריק בסגנון לופט, והמיטה היא השקנתית הראשית בו. החלל רגוע, חשוף, נוקשה במידה. והמיטה היא הדבר הרך. החפצים בחלל אקלקטיים - אוספים של חפצים. התחושה היא של בית ענקי, הורדת רגליים מפסנתר, הנחת אותם בחלל ויצירת מהם מיטה.

תפיסת חדר השינה

חדר שינה בעיניי הוא מקום של עזירה, של 'פאחה'. הוא גם סוג של מקדש - ספיריטואלי, הוליסטי, שלם. מקום שמבלים בו, כלי לשינה, שעות רבות. מקום שצריך לתת לך שקט, להשקיע אותו באנרגיה, מקום שתפקידו להפסיק את התנועה - מחוץ לזכות הטורף, כל ה'ראטה' של העולם הזה, בפנים - שקט.

לכן, אני אוהבת להרחיק את חדר השינה של ההורים משאר החדרים, שבלת הכניסה אליו תהיה מוצנעת, גם כדירה קטנה. חשוב לי שלא יצפו אליה מהסלון או מחדר הילדים גם כשהיא פתוחה, אני אוהבת חררי שינה שאתה נכנס אליהם מול קיר.

בארץ, בגלל גודל החדרים, אנשים מוצאים עצמם מקפלים כביסה בחדר השינה שלהם, כי לא מבלגים אותו באופן מסיבי כמו את שאר החדרים. לשטמי, צריך להשתדל לא להפוך את הפרטיות של חדר השינה, להשאיר אותו אינטימי. המיטה בעיניי היא של בני הווה, לא חדר המשפחה של הבית. לינה משפחתית זה ללקבוץ.

כניסה לחדר שינה בבית, כמו כניסה למקדש אינטימי. היא סוג של טקס. כמו טקס הכניסה אל הבית מן החוץ. אני זורקת מפתחות ותיק, מורידה חכשירים ונגדים, ונכנסת לבגד בית.

תפיסת השינה

בעולם שלנו השינה הוא המצב היחיד שבו אתה יכול לעשות off. במונחים של ארכיטקטורה, זה קצת כמו תלולות למקדש.

עולם השינה של דנה

ישנה בליילנד בין שש לשבע שעות.

חלומות כן. לא תמיד זוכרת.

שנת צהריים I wish שמי, כעמים, אם הגלגל הענק שלי

עוצר מספיק מוקדם. אוהבת משהו שהוא מנוחה, האטה, גם ים

עם גרמיים בחול וזירה.

מתגעגעת ליםים שאיפא ואבא הלכו לישון בין 14:00 ל-16:00.

לעולם שהייתה חיה בו.

שטון ביולוגי 6:57 מחשורתה, שלוש דקות לפני השטון, זה

משגע אותי.

ימין או שמאל? שמאל.

חושך או אור? השתנויות. הייתי בן אדם של חושך מוחלט. היום

ישנה כאור מוחלט. אוהבת להתעורר באור. כשחייתי בפארין

הייתי צריכה להתעורר בחושך - וקשה מאוד להתעורר בחושך

בחורף אירופאי. השינוי קרה כשעברתי בית. לא היו בחדר

השינה וילנות. הייתה דלת, ופתאום היה לי געים.

שקט חייבת שקט לצעירי. לא קיבלתי במחנה את התמונה

שמאפשרת להירדם בכל מקום. צריכה שקט וצריכה את המיטה

שלי.

כפיות או מלגות? כפיות לגמרי. חצי לילה ואז שקט. הוואיות

שלי מקנה לי יתרון. בימים שאני בלי בן הזוג, אני ישנה

באלכסון.

איך נראית המיטה שלך? מיטה מרופדת, גב מיטה גדול,

ארוך ושחור. המיטה, כמו כל החדר - שחור, לבן ואדום. בחדר

וילנות שחורים יחיד שחור מול המיטה, מאוורר תקרה שחור,

תקרה מאד גבוהה לבנה ורצפה לבנה, אדום בכריזה, בבורסה,

בתוספות, עבודות אמנות כשחור לבן של מעה יקומיאלי -

חיתוך כמספרים של קרטון שחור. אמבטיה שחור לבן, ובה

צוור עירום שציירה סבתי, של אישה בעלת גוף אמיתי, של פעם.

אזו חחשה מעניק חדר השינה שלך? לופטי, ראש הבית.

תמצית הבית.

היית משנה? תמיד. אפשר לצלם את חדר השינה שלי, ובכלל

את הבית שלי, בתקופות שונות. ובכל תקופה הוא יראה שונה.

פוך בקיץ או שמיכה דקה בחורף? שמיכה דקה בקיץ. פוך

בחורף.

שקס שינה בודד. אמבטיה. כל יום, זו הייתה מהגלגל אסור

להגיד את זה לרשות המים.

ספר? כן. לא מגוון. לא ארכיטקטורה כי או זה נכנס לליכלה.

שינה קלה או עמוקה? קלה.

מנורת קריאה? כן.

שינה בטבע? כן. במדבר. בקיבוציות. או בצבע או במלון משולה

איכרותי את המסוגלות לאמצע. לא אוהבת אמצע ככלום.

חדר השינה של מחור? רק יותר נחוץ. עם העולם החולך

ומשתלט על כל מחוזות חיינו, צריך יותר לחת לחדר השינה

את המקום שלו. לחת לאדם את השקט שלו, להרחיק אותו

מהעולם.

אוהבת צבע במצעים, ירוק, אדום, צהוב, סגול, אבל חלק או

פסים. הרפסים פרוצים, מכל האב ליד, אני משאירה ככריות

הגיי.

הפריטים המרכזיים חדר שינה מושלם

מיטה, שוחחנות מיטה מספיק גדולים לכל החיים שלנו, שכוללים הרבה שלמים, הרכה ספרים, הרבה עיתונים, לפחות

כיסא, ספסל או נרססה כדי להתפשט או לענות ולא על

הפיטה הקודמת, שאליה נכנסים רק כשהולכים לישון. הרברים

שאוהבים לראות, ומסחיים את דעתנו - מסכים, עבודה, ירו

מחוץ לחדר השינה ואם בתוכו או באופן מינימלי.

וגם, אוהבת וילנות, וריח טוב.

המילים המתארות חדר שינה מושלם

שששש...

נקודת המבט מתוך חדר השינה

יריחי רוצה לראות כלום מחוץ חדר השינה, רק רוגע כמו עליים,

שמיים, ציפורים, קיר.

דוד, אנטנה ואת השכנה - רוצה לראות פחות, בשביל זה יש

וילנות.

טיפ

כמו בבתי מכוון, לשים ריח מאחורי הגריל של מיוזג האוויר, זאת,

כשמפעילים את המיוזג. נכנס ריח מעולה עם האוויר. ריחות

לבנדר, וניל, כל אחד הריח שהוא אוהב, שמשנה את מצב

התודעה. אפשר גם לקחת יטנו מקסימרי ולרסס. גם את זה

אני עושה.

השינה הכי עמוקה

בחורף, בסקי, בחלון פחות, אפס מעלות, אוויר קפוא-קפוא

בחדר, מתחת לשימכה מאוד-מאוד חמה. עיפית של חורף, כמו

דוב - זו השינה שאני הכי אוהבת. בכלל, אני אוהבת כל מה

שקשור לחורף, בקיץ מחפשת לאן לברוח.

אינטימיות

תחושה מאד אישית, שכלכל לא קשורה לזוגיות עם חברה,

עם ילד, עם עצמך, מקום של רוגע, בעיני, אינטימיות יכולה

להתרחש רק מתוך רוגע. אני לא מצליחה לייצר אינטימיות מחוץ

רעש. לא רק רעש פיזי, רעש בראש. כשאחזה מתחבר לעצמך, יש

לך מקום לחבר משהו אחר, משהו אחר.

אהבה

צריך להשתמש בזה כמה שיותר. לא בהכרח כלפי מי שאוהב

אזכר בחזרה. העולם היה טוב יותר לו היינו לומדים לאהוב את

מי ששונא אותנו Kill them with kindness. אם תבוא אל האחר

כשאנך שיפוט או ביקורת, בסוף ייחשברי השנאה, הוא יתרכך.

זוגיות

ככל שאני מתבררת, אני מבינה שאני יודעת על זה פחות. אין

שום בכל חוק וזוגיות טובה, לזוגיות בכלל.

מצעים

מצעים חלקים, עם עשור קטן. במיטה צריך שקט גם הרקט

במצעים נתון לי שקט, הרפס גדול אני יכולה לאהוב אצל אחרים,

לא אצלי.